

Sławianin.

TYGODNIK

DLA RZEMIOŚL, ROLNICTWA, HANDLU, DOMOWEGO
GOSPODARSTWA I DLA POTRZEB PRAKTYCZNEGO ŻYCIA W OGÓLNOŚCI.

No. 4.)   W SOBOTĘ 21, LUTEGO 1829.   (cena 22.gr.)

SPIS RZECZY. — Rozporządzenia dla rolnictwa osady *Swan river*, 49. — Mory metaliczne, 51. — Nowe związki chemiczne mineralne, 54. — Szkoła ubogich dziewcząt w *Mülhausen*, 59. — Telegraf 62. — Obserwacje 64. —

Wkoło włości kwitnące, ozdoby téy ziemi,
Żywe świadki opieki oycowskiéy nad niemi,
Pływającym po niwach rozbiałym plonem,
A Ceres im panuje sierpem zakrzywioném.
Wszystko się wesołością i szczęściem ozywa,
Mądrym Rządem zakwita, wzrasta i dojrzéwa.

Woronicz. Sybilla.

ROLNICTWO. *Skuteczne środki użyte przez Rząd Angielski przy zaprowadzaniu rolnictwa w nowych osadach.*
Do nowéy osady angielskiéy zwanéy *Cockburn Sound* na zachodnim brzegu nowéy Holandyi założonéy, wybięraią się w krótcie dwa okręty, które mają iako straż towarzyszyć osadnikom rządowym i sprzętom (stores) dla niéy [przeznaczonym. Popłyną nimi Kapitanowie Marynarki królewskiéy ze swemi rodzinami i wiele innych osób mających równie iak tamci otrzymać miejsce tamże w służbie publiczney. Wielu rękodzielników z rodzinami także zabiorą się razem, nie mniéy wiele prywatnych osadników. Ten artykuł umieszczamy naywięcéy dla ciekawego rozporządzenia wydanego przez Rząd ang. d. 13.

z. m. tyczącego się nowéj téj osady w piątéj części świata położonéj którego główne punkta są następujący treści:

1. Rząd nie chce ponosić żadnych wydatków na podróż osadników, a tém mniej na ich powrót.
2. Osoby przybyłe do osady przed końcem roku 1830. dostaną ilość gruntu wolnego od podatku w stosunku do kapitału który będą w stanie włożyć w ulepszenie swéj własności, a to na każde 40. *acres* ($28\frac{2}{3}$ n. morgów) ziemi, muszą udowodnić 3. funt: sterl. (120. złp.) przed władzą miejscową.
3. W wartości pieniężnéj będą uważane wszelkie narzędzia i statki rolnicze, lub inne *do produkcji* służące; pensye lub pół-płace rządowe uważają się także za gotowiznę.
4. Ktoby na swóy koszt wziął z sobą do osady ludzi roboczych, ma prawo do ilości gruntu, w stosunku 15. ft. s to jest 200. *acres* za każdego takiego sprowadzonego robotnika, a osobno bierze podług wyżéj podanéj zasady za kapitał, który chce na rolę poświęcić. Za „robotników“ uważane będą kobiety i dzieci nad lat 10. mające. Prawo wczesnie zaraz postara się o zobowiązanie tych którzy swoim kosztem sprowadzą takich ludzi, aby wrazie gdyby ci dla wieku lub innéj przyczyny utrzymać się z własnego zarobku nie mogli, mieli od tamtych zapewnione sobie utrzymanie lub koszta powrotu.
5. Posiadłość gruntu będzie oddana osadnikowi, zaraz po złożeniu dostatecznych dowodów własności przez niego wniesionéj do osady, które dość gdy będą w formie przepisany sądowo; zupełne iednak prawo posiadania tego gruntu dopiéro wtenczas otrzyma, gdy dowiedzie że już włożył na każdy *acre* $1\frac{1}{2}$ s. (3 złp.) w uprawę tego, albo w prawdziwe i trwałe ulepszenia iako to budowlę, d.ogi i inne tego rodzaju zakłady.
6. Każdy taki grunt podług powyższych zasad komu nadany, musi mieć naymniéj trzy czwarte części tyle uprawione, żeby otrzymujący udowodnić mógł że $1\frac{1}{2}$ f. s. (60. złp.) *per acre* na ule-

pszenie iego wydał w przeciągu trzech lat, inaczej po wyściu tego czasu od daty weyścia w posiadłość, będzie do kassy publiczney téy osady opłacał po $\frac{1}{2}$ s. rocznie; gdyby zaś po wyściu następnych siedmiu lat ieszcze grunt był nie uprawny lub nie ulepszony, wraca do korony. 7. Po roku 1830. oznaczenie warunków pod któremi grunta rozdawane będą, rząd sobie zachowuje. 8. Rząd nie ma zamiaru zawozić zbrodniarzy do téy nowéy osady. 9. Rządy iéy poruczają się *P. Sterling* Kapitanowi marynarki królewskiej z tytułem Rządcy namiestnika, i ma być przełożony w tego roczném zebraniu Parlamentowi projekt dla wyznaczenia funduszu na utrzymanie urzędników cywilnych téy nowéy osady, na którą iuż znaczne stowarzyszenia kapitalistów zwróciły wielkie spekulacyjne rachuby, i gdzie znakomite osoby wynoszą się. (*Hampsh. Teleg. 3. Lutego r. b.*)

BLACHARSTWO.— *O morach metalicznych.*— Listki cynowe, wystawione na działanie ciepła i kwasów, otrzymują na swéy powierzchni krystalizacją, która stanowi morę metaliczną. Zynk, bismut, ołów i miedź podobnież okazują fenomena. Lecz nie same tylko cynowe, zynkowe, ołowiane i miedziane blachy zdolne są do powlekania się morą; blacha żelazna pobielana cyną, użytą do tego być może. Aby kwas skutecznie działał na blachę, należy ją poprzednio rozgrzać. Wszystkie niemal kwasy w równym stopniu posiadają tę własność. Najstosowniejsze jednak są następujące mieszaniny:

1. Cztery części kwasu saletrowego, (*serwaseru*) iedna wodochloranusody (*soli kuchennéy*), dwie wody dystylowaney.
2. Cztery części kwasu saletrowego, iedna wodochloranu ammonii (*salmiaku*).
3. Dwie części kwasu saletrowego, iedna kwasu chlorowego wodorodnego czyli solnego, dwie wody dystylowaney.

4. Dwie części kwasu saletrowego, dwie kwasu solnego, cztery wody dystylowaney.
  5. Jedna część kwasu saletrowego, dwie wodochlorowego czyli solnego, trzy wody dystylowaney.
  6. Dwie części kwasu saletrowego, dwie solnego, dwie wody dystylowaney i dwie kwasu siarkowego zwyczajnego.
- Autor tych doświadczeń P. *Herpin* używał także bez mieszaniny, kwasu octowego stężonego, kwasu siarkowego stężonego, lub rozwiedzionego małą bardzo ilością wody, kwasu wodochlorowego (solnego) i saletro-solnego (*aqua regia*). Wodę dystylowaną przekłada nad pospolitą.

Jedna z powyżey wymienionych mieszanin wlewa się do szklaney lub porcelanowey miseczki, w nię ma-
cza się gąbka którą zwilżyć potrzeba blachę. Jeżeli bla-
cha była rozgrzana i jeżeli kwas był stężony, mora ufor-
muie się w 2. minutach, w przeciwnym razie potrzeba 5.
do 10. minut. Zanurza się potém blacha w zimney wodzie
i obmywa przez pociéranie bawełną, lub bródką od pióra.

Radzi prócz tego P. *Herpin* nie łać z góry kwasu na
blachę, to bowiem sprawia czarne plamy, w mieyscach
na które on spada. Z tąd także pochodzi iż iedne części
inż są zniepokwaszone, nim drugie powleką się mora;
W tym razie bowiem nalany kwas nie może być iedno-
stajnie po cały powiérzchni blachy rozwiedziony. Mo-
ra ulega zniepokwaszeniu się wtenczas, kiedy ją nadto zbli-
żymy do ognia, w chwili wyięcia z wody.

Jeżeli nie chcemy zaraz lakierować mory, należy ją
pociągnąć grubą warstwą gummy arabskiéy rozpuszczoney
w wodzie.

P. *Herpin* powlekaiąc morą blaszane naczynie do ka-
wy które było wypolerowane, następujące odkrył feno-
mena. Dno tego naczynia pokryło się łuskami srebrzy-
stemi, kiedy brzegi lutowane, przedstawiały postać wień-
ca z kwiatów. Wniósł przeto P. *Herpin* że rozpalone

żelazo użyte do lutowania, topiąc po brzegach dna cynę, wróciło iéy kształt krystaliczny zniszczony przez polerowanie.

Na tym wsparty wniosku, rysował rozpaloném żelazem blachę polerowaną, którą powłokłszy ze strony przeciwnéy morą, otrzymał oczekiwany wypadek; mocne topienie cyny daie wypadki niedokładne.

Tym sposobem otrzymał on rozmaite gwiazdki a nawet rysunki, prowadząc blachę po płomieniu dmuchawki probierczéy. Używał on także blachy niepolerowanéy. Chociaż mora metaliczna łatwą się być do zrobienia wydaie, trzeba iednak pewnéy zręczności, którę się nabywa przez praktykę, a która zależy na tém, aby uchwycić przyzwoitą chwilę do zmywania kwasu. Sekunda iedna, wiele odmiany zrobić może: ieżeli się na zbyt pospieszymy, mora nie ma blasku, ieżeli zaś opóźnimy czernieie.

Ta operacya w tenczas się wykonywać powinna, gdy dostrzeżemy formuiące się czarniawe plamki; używamy do tego wody rzecznéy, albo lepiéy ieszcze dystylowanęy ukwasnionęy lekko octem, albo iednym z kwasów wchodzących do 6. powyższych mieszanin. Łyżka kwasu iest dostateczną do kwarty wody.

Blacha francuzka nie iest tak dobrą do mory iak angielska. Na cienkich listeczkach cynowych żadnego w tym względzie doświadczenia, wykonać nie można.

Wszystkie odcienia kolorów iakie widzimy na morach, pochodzą od lakieru kolorowego i przezroczystego.

Ponieważ mora metaliczna iest wypadkiem krystalizacyi, urozmaicając przeto sposób podług którego się odbywa, możemy do rozmaitych przyiść wypadków. P. *Berry* zrobił w tym względzie kilka ciekawych doświadczeń.

Isze Doświadczenie. Umieściwszy blachę na rozjarzonych

węglach, czekał chwili, w której cyna zupełnie się stopi, aby dmuchnąć we środek blachy; w chwili dmuchania okazał się na iéy powierzchni gatunek kwiatka, którego listki korony (*petala*) wychodziły ze środka iak promienie, w koło których widział mnóstwo kół spółśrodkowych. Autor mniema, iż możnaby tym sposobem otrzymać różne gatunki mory, urozmaicaiać kierunek i liczbę dmuchnień.

2gie Doświadczenie. W chwili, kiedy cyna pokrywaiąca blachę stopi się, P. Berry pokrapia ją wodą zimną, której każda kropla przyczyniając się do krystalizacyi eyny w tych miéyscach na które pada, formuje rozmaite kwiaty. Aby zrobić granit dosyć iest gdy się cyna rozpuści, pokrapiać ją wodą póty, poki padaiące krople nie przestaną się gotować.

3cie Doświadczenie. Można otrzymać za pomocą wody rysunki morowe bardzo rozmaite, przykladaiać do blachy materye mogące nasiąkać wodą. Kształt tych materyi odbicie się zupełnie na blasze gdy zostaną dostatecznie zwilżone.

4te Doświadczenie P. Berry stopiwszy cynę wylał ją na stół, dla otrzymania blachy iednostaynéy, ta blacha zanurzona w kwasie, okazała piękną morę, która iednak zniknęła, gdy blachę pumexem wygładził. To dewodzi że krystalizacya odbywa się na powierzchni i prędko niknie przez tarcie. Cyna połączona z ołowiem nie daie mory.

— A. —

CHEMIJA MINERALNA. — *Nowe związki chemiczne odkryte w królestwie kopalném.* Młodzieży szkólnéy nieoboiętnéy na postęp umieiętności fizycznych, które sprawiedliwie liczą się do głównych podstaw przemysłu, przedstawiamy niektóre nowości z téy części Chemii.

Zuowu uczeni innych narodów swą nieprzerwaną czynnością wypłacają winny dług społeczeństwu (w którym my niestety tak wiele mamy zaległości), przez odkrycie nowych związków chemicznych w przyrodzeniu, z bogactwami łańcuch ciał mineralnych. Jedne z nich opisano tylko, drugich uskuteczniło rozbiór chemiczny, aby tym sposobem bliżej je poznać, i ściślej oznaczyć można było.

N. Covelli (1) chemik z Neapolu spostrzegł że w Wezuwiuszu, tam właśnie gdzie cienka warstwa czyli powłoka sublimowanego niedokwasu żelaza, na działanie pary nasyconej gazem wodorodem siarkowym jest wystawiona, powstaie nowy gatunek siarczyska żelaza, w którym ów niedokwas przy redukcji na Fe^2S^3 jest zamieniony; tworzy on w pewnych miejscach w kraterze czarną, bardzo cienką, ziemistą, drobnokrystaliczną skorupę.

Ten sam naturalista znalazł, także w kraterze nowy siarczyk miedzi (2), który tak iak poprzedzający tworzy czarną, lub czarno-zieloną masę powstającą wtedy, gdy sublimujący się w wielu miejscach chlorek czyli solnik miedzi, z gazem wodorodem siarkowym ma zetknięcie. Jest to siarczyk pierwszy miedzi CuS , czyli zwyczajny, taki sam co ten, który sztuką otrzymuiem strącając wodorodem siarkowym sól iaką niedokwasu drugiego miedzi. Professor Walchner z *Carlsruhe* rozbiorem chemicznym dowiódł (3), że tak nazwane przez Breithaupt (4) *Indygo miedziane* (Kupfer-indig), a mianowicie to które i w *Hausbaden* przy *Badenweiler* znajduje się, jest tym samym związkiem. Pierwszy Freiesleben o tym mineralu

(1) Bull. Ferr. Sc. nat. Juillet 1827.

(2) Ann. Chim. Ph. XXXV. 105.

(3) Schweig. Jahrb. XIX. 158.

(4) Hoffmann's Mineralogie Ergänz. Bd.; tudzież Charakteristik des Mineralsystems.

wspomina: daie nawet dokładny opis (1) tego, który przy *Carolinen-schacht* (Sangerhäuser Revier) był natrafiony.

Breithaupt (2) podał nowy minerał z kopalni kobałtowych *Skutterud* należących do król. fabryki smalty w *Fossum* w Norwegii, który uważa za kobalt arsenikowy i nadaie mu nazwisko *Tesseralkies* dla tego, że szczypiąc się na kostkową postać i inne blisko z nią spokrewnione, iak ośmiościenna i dwunasto-ścianu romboidalnego, ma nadto dzielność homo-edryczną i należy ze względu swéy krystalizacyi do systemu tesserálnego czyli tak zwanégo regularnego (*gleich-gliedrige v. gleich-axige*) lub sferoedrycznego *Weissa*, który *Hausmann* systemem izometrycznym zowie (3). Ma on blask mocny metaliczny, kolor ciemnocynowy, a cięż: gat: 6,659 do 6,848. W odłamie pokazuje nie wyraźny ośmiościenny przechód blaszek. Czy to iest nowy związek arseniku i kobaltu, a może siarki albo iakiego innego metalu przyszłe wybadania okażą.

Związek 3. Atomów siarczyka żelaza i 2 At. siarczyka antymonu $3 \text{ FeS} + 2 \text{ Sb S}^3$ który podług słownika *Berzeliusa*, mogłby się nazwać *siarko-antymonian zasadowy siarczyka żelaza*, został od *Berthiera* opisany i *Haidingeritem* nazwany (4). Znajduje się przy *Chazelles* (*Auvergne*); zewnętrzne cechy ma podobne do zwyczajnego siarczyka antymonu. *Haidinger* (5) nadał mu potém nazwisko *Berthierit*, co inni mineralogowie przyjęli (6).

(1) Beiträge zur Kenntniss des Kupferschiefer Gebirges 3ter Theil.

(2) Pogg. Ann. IX 115.

(3) Zachowujemy sobie poświęcić osobny artykuł rysowi obecnego stanu krystalografii; nim to nastąpi szukający objaśnienia uczniowie, znajdą je u właściwych nauczycieli.

(4) Ann. Chim. Ph. XXXV. 351.

(5) Pogg. Ann. XI. 478.

(6) Już bowiem wcześniéy Dr. Turner (Ed. Journ. of. Sc. VI. 316) dał nazwisko *Haidingeritu* innemu gatunkowi, który iest

W zasadzie elektro - odmienny *Berthieritu*, to jest w siarczku antymonu, który tu gra rolę kwasu, jest dwa razy tyle siarki co w zasadzie elektro - dodatni, to jest: w siarczku pierwszym żelaza, który tu zastępuje alkali. Ten minerał więc podobnie jak *Zinkenit* i *Jamesonit* należy do klasy soli (sal amphidum) a mianowicie soli siarkowych. Ten siarczyk pierwszy żelaza który stanowi zasadę *Berthieritu* działa mocno na igłę magnesową gdy nie jest w związku: jest on wszakże różny od tak zwanego *piritu magnetycznego* bo ten ostatni jest związkiem pierwszego siarczka żelaza z drugim (bisulphuretum). Siarczyk ten odosobnionym dotąd nie został w naturze znaleziony; przez połączenie z siarczkiem antymonu, traci on własność magnetyczną, dla tego *Berthierit* iéy nie posiada; *Berthierit* na ostatek łatwo sztuką zrobiony być może, dwa siarczki bowiem go składające iednoczą się bardzo prędko z sobą gdy są stopione.

Haidinger opisał (1) podwójny siarczyk srebra i żelaza który w *Joachimsthal* w Czechach niegdyś natrafiany bywał, dotąd wszakże tylko w dawniejszych zbiorach znaydowany jest. Tworzy on małe 6ścienne tablice ciemno-brunatne blasku metalicznego, rysę daje czarną, c. g. = 4, 215, jest tak miękki jak Talk, i giętki gdy w cienkich blaszkach: stosunek jego części składowych nie znany; nazwano go *Sternbergitem*; kryształy jego uważano nietylko osobne ale i grupowane; podzielność na blaszki bardzo łatwa i dokładna, jest równo-odległa od iednej tylko ściany, która odznacza się od innych większym połyskiem i mniey gębokimi rówkami. Ten związek chemiczny naturalny, postrze-

---

arsenianem wapna z mnieyszą ilością wody jak *Farmakolit*, nazywanemu przedtem *Haloid gipsowy dwu atomowy* (*Diatomen Gipshaloid*) (Gilb. Ann. LXXXI. 181, 188).

(1) Pegg. Ann. XI. 461.

żony został naprzód w zbiorze narodowego muzeum w Pradze tudzież w zbiorze P. Neumann tamże. Ten gatunek należy do rzędu *Glanze* Pana Mohs dla swego podobieństwa do romboedrycznego siarczyka Molybdenu, do rudy czarnéj Tellurowéj i do giętkiego siarczyka srebra (1).

Pod nazwiskiem *Mohsitu Levy* opisał (2) kryształy podobne do *Crichtonitu* które mają pochodzić z *Dauphiné*. Są to kryształy złożone (hemitropes) których postacią zasadniczą zdaie się być ostry rhomboeder czyli kostka bardzo ukośna.

Pod nazwiskiem *Blendy Bismutowéj* opisał (3) *Breithaupt* pewien minerał pochodzący ze *Schneeberga* a mianowicie ze sztolni zwanéj *Neuglucker Stollnort*, który jest koloru czerwono-brunatnego czyli raczéj koloru iaki mają gwoździki korzenne (*nelkenbraun*), a postać kryształiczną posiada należącą do regularnego systemu (sphaeroaedrica *Weiss*), to jest o trzech osiach równéj długości i wzajemnie do siebie prostopadłych. Podług rozbioru chemicznego uskuteczniejszego na kawałkach niekryształizowanych czyli w *massie (derb)* tego minerału przez P. Hünefeld, które P. Berzelius otrzymał od P. Breithaupt, składa się ten gatunek z węglanu i krzemianu niedokwasu bismutu, zawiera prócz tego arsenianu zasadowego niedokwasu bismutu, niemniéj małą ilość arsenianu zasadowego niedokwasów żelaza i kobaltu.

Zippe opisał (4) pod imieniem kwiatu uranowego (*Uranblüthe*) minerał znaleziony w *Joachimsthal* blade-

(1) *Zippe*. w Monatschrift des Vaterländischen Museum's in Boehmen Novb. 1826; tudzież *Haidinger*, w Transactions of the royal society of Edinburgh.

(2) Phil. Mag. and Ann. of Phil. I. 221.

(3) Pogg. Ann. IX. 275.

(4) Ferr. Bull. Sc. nat. 1827. Aout.

żółty, zawierający w sobie metal zwany *Uran*. Uważa on go za węglan Uranu dla tego, że się w kwasach z zaburzeniem rozpuszcza. Jest on krystalizowany ale zbyt drobno tak, że postać nie da się oznaczyć. Wyprażenie do czerwoności daje mu kolor żółto-brunatny, to dowodzi że niedokwas uranu jest w nim połączony z kwasem jakimś nielotnym, lub też z takąże zasadą.

Dowiadujemy się z pisma (1) Dra Hollunder członka Towarzystwa Królewskiego Warszawskiego Przyjaciół nauk, że postrzeżono w fabrykacyi cynku z galmanu przy miejscu zwanem Huta Królewska w Szląsku, iż z sublimatu najpierwéj tworzącego się, kadmiem z korzyścią daje się otrzymać. Jeżeli ten metal zredukowany tym sposobem, będzie poddany nowéj destylacyi, otrzyma się kadmiem które nie jest w iedną stopioną masę, i z którego woda wyciąga dwa lotne związki, to jest jodnik i bromek cynku, które zapewne towarzyszyły w małej ilości niektórym kawałkom galmanu.

Del Rio (2) oznajmia, że znalazł w Ameryce jodnik żywego srebra, zdaje mu się nawet że jodnik magnezyi postrzegł, o czém iednak wątpić można nim się to ostatnie nie potwierdzi. Jodnik ów żywego srebra ma mieć kolor ciemny cynobrowy, rys zostawia na papierze koloru iaśniejszego iak cynober; niewymienia miejsca w którym został znaleziony.

(*Dokończenie nastąpi.*)

ZAKŁADY NAUKOWE. — *Szkola ubogich dziewcząt w Mühlhausen.* — Szczególna okoliczność dała temu dobroczynnemu zakładowi prawdziwie świetny i rozrzewnia-

---

(1) Kastn. Archiv. XII. 252.

(2) Schweig. Jahrb. XXI. 252.

iący początek, który jest skutkiem najszlachetniejszych uczuć wieku mamiącego się zwykle bawidłami i powierzchownością, ale gdzie jeszcze wszystkie czynności wiernym obrazem duszy być nie przestają. Szkoła ta dziewcząt, iak często wielkie zakłady, z małego powstała źródła. W połowie 1827. roku. Panna Karolina *Dettwiller* 11½ letnia córka tamtejszego fabrykanta sukien, widząc sąsiedzką rodzinę ubogą, pozbawioną oycą a zarazem sposobu naukowego małoletnich wychowania, zyskała pozwolenie od swych rodziców, udzielania dwóm młodym dziewczętom nauki iaką sama w szkole pobierała, i poświęcania szczupłych swych dochodów na ich ubranie. Skutecznością podobną nauki, a raczej dobrocią serca młodej tej nauczycielki ośmielone i inne ubogie matki, dzieci swe ię powierzały, i już w przeciągu kilku miesięcy, liczba ich do 10. powiększoną została. W braku doświadczenia, nieprzewidując żadnych trudności i idąc tylko za popędem serca, nie zrażała się ona tak powiększoną pracą, której wmiarę sił swych fizycznych, wszystkie chwile swe wolne, wraz z młodszą swą siostrą Emilią bez granic poświęcała. Lecz gdy coraz pomnażała się liczba uczennic, szczupłość pomieszkania w domu ię, a mianowicie téż wydatki konieczne na materyały szkolne, zniewoliły ją do szlachetnego stowarzyszenia się z młodemi swemi współuczennicami, które iednakowym duchem ożywione, wspólnie bądź to naukę udzierały, bądź téż roboty swe ręczne na zaspokojenie potrzeb spieniężały. Tak godny uwielbienia zamiar i postępowanie, tego młodego towarzystwa, nie mógł uycić uwagi i wsparcia szlachetnie myślących obywateli i władzy miejscowej, w skutku którego nietylko szkoła ta otrzymała dom obszerny (szkołę wzajemnego uczenia miejską) ale nadto kassa ię przez składki odwiedzających ciągle pomnażana, dozwoliła znacznie po-

większyć liczbę pobieraających tam naukę dziewcząt. Szkoła ta dziś liczy już 95. uczennic różnego wieku, nawet po 19. lat mających, i 18. nauczycielek, (*) (wszystkie z klasy średniéj miéjskiéj) z których żadna ieszcze 14. roku życia nieukończyła. Towarzystwo to skromne, codziennie od 6. do 8. w wieczór, to iest po opuszczeniu przez uczennice prac fabrycznych, udziela naukę czytania i pisania tak więzku niemieckim iak we francuzkiém, rachunków i rysunków, tudzież 2. razy w tydzień po 3. godziny robot ręcznych, bądź to dla rodziców lub własnéj potrzeby, bądź téż na spieniężenie ich dla powiększenia dochodów na wydatki konieczne. Prócz tego naukę religii wykłada w szkole téj W. P. *Graf* ieden z Pastorzów tu: teyszego miasta.

Roku zeszłego szkoła ta przez towarzystwo przemysłowe w Mülhausen zaszczycona została medalem bronzowym z napisem Oświeconéj Dobroczynności, (à la Bien-faisance éclairée).

Nadewszystko godną iest uwagi, iż zamiar ten cechuie szczególna wytrwałość, że młode te nauczycielki, prawie współ ubiegając się, wszystkie swe chwile wolne z uymą nawet dla rozrywek wiekowi temu właściwych i prawie nieoddicie potrzebnych, przyiętemu na siebie obowiązkowi naygorliwiéj się poświęcaią, i dochody z robot ich ręcz-

---

(*) Imiona tych nauczycielek w porządku w iakim chwalebny ten obowiązek na się przyjmowały są:

1. Karolina	} Dettwiller (założyc.)	11. Judyta Thierry
2. Emilia		12. Adelina
3. Zofija Rady	} Graf (córci Past.)	13. Karolina
4. Zofija Müller		14. Klementyna Brantley
5. Karolina	} Baumgärtner	15. Ludwika Gerber
6. Elżbieta		16. Eugenia Engelmann
7. Elżbieta	} Keller	17. Katarzyna Kist
8. Karolina		18. Eliza Vetter
9. Ludwika	} Zipelius	
10. Maryanna		

nych (przez loteryą spieniężane) na wynagrodzenie celujących pilnością uczennic są obracane.

Na wzór szkoły téy już przepelnionej, nowo utworzone podobne towarzystwo, winnym domu prace swe nie zwłocznie rozpocząć zamysła w Lutym r. b. — B. —

TELEGRAF SŁAWIANINA.

— W tomie trzecim rozpraw Akademii Lizbońskiéj, znajdują się niektóre rzeczy ważne dla pewnych gałęzi przemysłu, i tak: 1. ód badania chemiczne bardzo szczegółowe kory lékarskiéj zwanéj chiną, pochodzącéj z Rio-Janeiro, w porównaniu z innemi téj gatunkami; przez czterech członków Akademii. 2. Badania nad *Cynchoniną* przez B. A. Gomez. 3. Rozprawa o wadze probiórczéj przez *Lacerdo Loba*. Belka téj wagi iest kształtu walca, a oba iéy końce są ostro zakończone i służą za skazówki dla łuku pionowo na przeciw każdego z nich utwierdzonego; miseczki téj wagi mogą być zawieszzone w różnych odległościach od punktu podpory belki.

— *Długie zachowanie owocu oliwy.* Przy odkopywaniu w *Pompei* znaleziono pomiędzy innemi d. 24. Sierpnia 1826. cztery flaszki oliwkami i ikrą rybią napełnione, które ieszcze z czasów Cesarza *Vespazjana* pochodzą. Z woli króla Neapolitańskiego dwie z tych flaszek były examinowane przez P. *Covelli* dwie drugie zachowane dla potomności. Jedna z tych flasz zawierała oliwki w massie tłustéj zanurzone, która była już w kwas olejowy, margarynowy i w materyą podobną do glicyrhiny zamienioną; to dowodzi że ta tłusta materya pierwiastkowo była zapewne oliwą, która przez długość czasu doznała takich zmian iakie przez saponifikacyą z alkaliami powstają. Oliwki tak były dobrze zakonserwowane, iak gdyby przeszłoroczne: miękie, soczyste, ale zapach i smak miały obrzaskliwy i palący iak stary tłuszcz. Druga flasz miała w sobie ikrę w témże samém tłuszczu iak pierwsza.

— Nie mniéj są godne zastanowienia doświadczenia P. *Gimbernat*, dla zastósowania do użytku, pożywnego pierwiastku przed-potopowego. Ten uczoney wyciągnął galaretę z kości *Mammuta* Siberyjskiego za pomocą rozcieńczonego kwasu wodosolnego, i użył galarety téj do zrobienia *Gélee* (*Zelee*) która na stole Prefekta Strasburskiego była do biesiady użyta.

— *P. Merz* w Monachium który po zgonie *Frauenhofera* o-biał kierunek optycznego zakładu *P. Utzschneider*, zrobił takie szkła oczne, które wraz z czterema achromatycznymi szklami przedmiotowymi, dają powiększenie w każdym z wymiarów 480, 690, 720, 1032. razy, a zatem to ostatnie wynosi obliczając na powierzchnię 1,665.024 razy. To ogromne zwiększanie jest połączone w tych nowych szklach z takim stopniem wyraźności, i tak czystym odznaczeniem konturów przedmiotu, że nie można więcej doskonałości żądać. *P. Döllinger* sekretarz król: Akademii w Monachium, zamierza sobie niemi sprawdzić zadziwiające spostrzeżenia mikroskopowe *P. Brown* (owych ruchomych monadów we wszystkich ciałach), które tyle wrażenia zrobiły. Można nawiasem dodać że już kilku fizyków angielskich zbliżają te nie podobne do wiary widma Pana *B.* między innymi *P. Farquhar*; oto są jego wyrazy. „Uroione odkrycia *P. Brown* tym więcej utwierdziły mnie w dawnym moim zdaniu, że półowa drobnowidzem postrzeżonych cudów przyrodzenia, jest tylko złudzeniem optycznym. Gdyby cały świat miał się składać iak *P. Brown* utrzymuje z pstrych ruchomych atomów, tedy cząstki szkła iego soczewek nie byłyby od tego składu i ruchu wyłączone, coby stać się musiało nowym źródłem ułudeń. Jeżeli astronomowie pyłki zawieszzone w powietrzu brali czasem za gwiazdy lub ważne iakie zjawiska, czemużby drobnowidz nie miał ułudzić miriadami atomów“ i t. d.

— Wydział Lekarski Uniwersytetu Maryenburgskiego przesłał stopień Doktora Medycyny wdowie *Boivin*, która kieruje jednym z głównych szpitalów w Paryżu (Faubourg St. Denis); jest ona autorem ważnego dzieła o zstuce położniczy i innych pism. *London Magazine*.

— *Ołówek sztuczny*. — Sztuka surowcu żelaznego która należała do budowy okrętu, i pod wodą odbyła podróż do Indyi w ciągu 9 miesięcy, został po powrocie zamieniona w ołówek ciężkości gatunkowej 1,26. Już kilka mamy przykładów działania niszczącego wody morskiej, przez które żelazo rozpuszczając się w kwasie chlorowym wodorodnym w nię zawartym, węgiel surowcu przeważę bierze co do ilości, czyli raczej *wielowęglik* (polycarburetum) iako nie dający się rozpuścić pozostaje właśnie w stosunku takim iaki stanowi *grafit* czyli ołówek.

— Nad morzem Kaspijskim w bliskości *Baku*, po gwałtownym wicherze, otworzył się Wulkan w dniu 25. Grudnia 1827. roku.

TABLICA WSCHODU I ZACHODU SŁONCA I ZNA CZNI EJSZYCH PLANET

Data	wschód	zachód	wschód	zachód	Liczba dni upłynionych po nowiu	wschód	zachód	wschód	zachód	wschód	zachód	wschód	zachód	wschód	zachód
Laty	Słońca		Xiężycyca			Merkuriego		Wenusyca		Marsyca		Jowiszyca		Saturnyca	Uranusa
22 N.	6 58	5 1	6 58	5 1	19	7 7	6 6	6 55	5 5	7 10	6 45	6 31	5 13	6 13	5 50
23 P.	6 57	5 3	6 57	5 3	21	7 7	6 6	6 55	5 5	7 10	6 45	6 31	5 13	6 13	5 50
24 W.	6 55	5 5	6 55	5 5	22	7 7	6 6	6 55	5 5	7 10	6 45	6 31	5 13	6 13	5 50
25 S.	6 53	5 7	6 53	5 7	22	7 7	6 6	6 55	5 5	7 10	6 45	6 31	5 13	6 13	5 50
26 C.	6 51	5 8	6 51	5 8	23	7 7	6 6	6 55	5 5	7 10	6 45	6 31	5 13	6 13	5 50
27 P.	6 50	5 10	6 50	5 10	24	7 7	6 6	6 55	5 5	7 10	6 45	6 31	5 13	6 13	5 50
28 S.	6 48	5 12	6 48	5 12	25	7 7	6 6	6 55	5 5	7 10	6 45	6 31	5 13	6 13	5 50

Ostatnia kwadra Xiężycyca przypada dnia 26. o godz. 9. min. 44. sek. 50. wieczór. Lutego

DOSTRZEŻENIA METEOROLOGICZNE CZYNNIONE W OBSERWATORYUM ASTRO: WARSZ:

Laty	Barometr		Termometr	Hygrometr	Kierunek Wiatru	Stan Nieba
1829	w cal: i lin:	paryz:	Réaun:	metr		
13	cal. 27	lin. 10,	— 16,	93°	południowy	poгоды
14	27	7,	— 10,	94	południowo-wschodni	pochnuray
15	27	8,	— 2,	99	południowo-wschodni	śnieg
16	27	6,	— 0,	100	zachodni	pochnuray
17	27	3,	— 0,	99	południowo-zachodni	deszcz
18	27	3,	— 3,	94	południowo-zachodni	pochnuray
19	27	6,	— 8,	89	północno-zachodni	poгоды

W DRUKARNI WĘCKIEGO.

Nakładem Wydawcy.